

In-Edit, música per mirar

El festival arriba a la setzena edició amb una selecció dels millors documentals musicals

Fotograma de «Yo soy la rumba»

Pot sorprendre d'entrada que un guardonat expert en documentals polítics com l'activista Eugene Jarecki (autor de *The Trials of Henry Kissinger*, *Reagan* i *La guerra contra las drogas*) inauguri un festival especialitzat en documentals musicals com l'In-Edit (<http://es.in-edit.org/ca/>). Però és que l'ambiciosa i apassionant *The King* és tot això i més: una road movie èpica i biogràfica, una gran tragèdia que pren la figura d'Elvis Presley com a metàfora del somni americà i que narra en paral·lel la vida del cantant amb la història d'un país que desemboca en l'era Trump. Mentrestant, el Rolls Royce de l'anomenat Rei del Rock recorre el país mentre s'hi puguen músics, analistes o gent anònima que aporten el seu punt de vista.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=csXtdjsqYLM>

The King ha estat un perfecte punt de partida per a la setzena edició de l'In-Edit (<http://es.in-edit.org/ca/>), que fins al dia 4 de novembre acollirà -com té per norma any rere- una altra suculenta selecció de documentals musicals, amb la qualitat que l'ha convertit en un dels certàmens cinematogràfics més potents de Catalunya, i una de les cites que fan convergir les parròquies cinèfila i melòmana de Barcelona. Més enllà de l'atractiu dels grups i músics que protagonitzen les pel·lícules que s'hi projecten, l'In-Edit -que ha anat transcendent les fronteres de casa nostra i escampant la seva marca per diferents llocs del món- centra la seva selecció en la qualitat cinematogràfica i en l'interès de les històries que expliquen, i en aquesta ocasió bat el seu rècord amb la projecció de gairebé 60 pel·lícules.

Qualsevol recomanació que es faci d'una selecció de pel·lícules és inevitablement personal, subjectiva i injusta, però és indiscutible que un dels plats forts d'aquesta edició haurà estat *Cocksucker Blues*, de Robert Frank, document veritat sobre els Rolling Stones que recull la seva gira de 1972, i que compta amb el gens menyspreable morbo d'haver estat prohibida en el seu

moment per les seves satàniques majestats i de tenir permeses només comptades projeccions anuals.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=n3SVp1hFWtQ>

També és molt esperada *My Generation*, un retrat del Swinging London -el Londres pop i psicodèlic dels anys seixanta- de la mà d'un testimoni d'excepció, l'actor Michael Caine, amb les veus d'altres símbols de l'època com Paul McCartney, Roger Daltrey, Mary Quant o Twiggy. Un altre viatge a una època i un lloc efervescents és el que proposa *Studio 54*, immersió en la història del llegendari club novaiorquès.

Diverses dones vinculades a diferents estils musicals són el centre d'atenció de films com *Andrea Motis: La trompeta silenciosa*, *Bad Reputation. A Documentary about Joan Jett*, *Grace Jones: Bloodlight and Bami* i *Matangi/Maya/M.I.A.* D'altres icones de la música popular o clàssica protagonitzen llargmetratges com *George Michael: Freedom - Director's Cut*, *Itzhak* -amb el violinista Itzhak Perlman-, *Ryuichi Sakamoto: Coda*, *Yo no me llamo Rubén Blades*.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=16WmZ52vQTQ>

Una proposta curiosa és la d'*Apolo: la juventud baila*, un migmetratge de Marc Crehuet (director d'*El rei borni* però també familiaritzat amb el món de la música arran de la sèrie *Pop ràpid*, una combinació de documental i ficció que celebra el 75 aniversari de la sala Apolo amb la participació d'alguns dels seus actors habituals i d'alguns convidats. I el desaparegut Peret tancarà l'edició amb la pel·lícula de clausura, *Yo soy la rumba*.

Els Multicines Aribau són la seu principal del festival, però també en té d'altres com el CCCB (<http://www.cccb.org/ca/activitats/fitxa/festival-in-edit-al-ccb/230102>), que acull els curtmetratges a competició i preestrenes de programes musicals de televisió i de Youtube, o L'Auditori, on actuarà el pianista, compositor i productor Christophe Chassol.

V?deo: 271458406

Festival In-Edit (<http://es.in-edit.org/ca/>)

Del 25 d'octubre al 4 de novembre de 2018, projeccions al CCCB, Aribau Multicines i L'Auditori de Barcelona.

Cinema i música es donen la mà en aquest festival de referència, també internacional, del cinema documental de temàtica musical que arriba a la seva setzena edició.

Fotograma de «Cocksucker Blues»